

RP 196/2017 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om godkännande av privata företag och andra sammanslutningar som medlemmar och samarbetspartner i det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures)

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att det stiftas en lag om godkännande av privata företag och andra sammanslutningar som medlemmar och samarbetspartner i det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures). Propositionen grundar sig på Europeiska unionens förordning om det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures). Propositionens huvudsakliga mål är att främja sysselsättningen och att trygga tillgången på kompetent arbetskraft.

Propositionen har samband med regeringsprogrammet, där det konstateras att den privata arbetskraftsservicens roll speciellt i fråga om tjänsterna för de lättast sysselsatta stärks.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft senast den 13 maj 2018.

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Den fria rörligheten för arbetstagare är en grundläggande frihet för unionsmedborgare och enligt artikel 45 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) en av hörnstenarna för unionens inre marknad. Unionsrätten syftar till att garantera att unionsmedborgare och deras familjemedlemmar kan utöva sina rättigheter fullt ut.

Ett viktigt verktyg i genomförandet av den fria rörligheten för arbetstagare är det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures). Sedan verksamheten inleddes 1994 har Eures varit ett nätverk för samarbete mellan kommissionen och offentliga arbetsförmedlingar för att tillhandahålla information, rådgivning samt rekrytering eller placering för både arbetssökande och arbetsgivare samt varje unionsmedborgare som vill utnyttja den fria rörligheten för arbetstagare. Eures är till nytta för arbetstagare och arbetsgivare samt medborgare i de medlemsstater som vill dra nytta av principen om fri rörlighet för arbetstagare.

Bestämmelser om Euresnätverket finns i den så kallade Euresförordningen, dvs. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/589 om ett europeiskt nätverk för arbetsförmedlingar (Eures), om arbetstagares tillgång till rörlighetstjänster och om ytterligare integration av arbetsmarknaderna samt om ändring av förordningarna (EU) nr 492/2011 och (EU) nr 1296/2013. Förordningen antogs den 13 april 2016 och trädde i kraft den 12 maj 2016. Dessutom har kommissionen med stöd av Euresförordningen utfärdat tre genomförandebeslut ((EU) 2017/1255, 2017/1256 och 2017/1257), som trädde i kraft den 1 augusti 2017. Ett fjärde genomförandebeslut är under beredning.

För närvarande finns det enbart offentliga arbetsförmedlingar i Euresnätverket. Som ett led i strävan att öka arbetskraftens rörlighet på den inre marknaden har kommissionen börjat effektivisera Euresnätverkets verksamhet. Framväxten av olika typer av arbetsförmedlingar visar enligt kommissionen att det finns ett behov av samordnade insatser av kommissionen och medlemsstaterna för att utvidga Euresnätverket. Att utvidga Euresnätverket till icke-offentliga aktörer skulle förbättra effektiviteten i tillhandahållandet av tjänster genom att underlätta partnerskap och genom att förbättra kvaliteten, och skulle öka Euresnätverkets marknadsandel. Det bör vara möjligt för vilken organisation som helst, som till exempel privata arbetsförmedlingar eller arbetsförmedlingar inom den tredje sektorn, som åtar sig att uppfylla alla kriterier enligt Euresförordningen att bli nya Euresaktörer.

Enligt artikel 11 i Euresförordningen ska varje medlemsstat senast den 13 maj 2018 ha ett nationellt system för att godkänna organisationer som Euresmedlemmar och Eurespartners. Genom det nationella systemet antas nya aktörer till Euresnätverket, övervakas deras verksamhet i nätverket och, vid behov, återkallas godkännandena av dem.

Genom propositionen inrättas ett sådant nationellt system för godkännande som förutsätts i Euresförordningen. Propositionen har samband med regeringsprogrammet för statsminister Juha Sipiläs regering, där det konstateras att den privata arbetskraftsservicens roll speciellt i fråga om tjänsterna för de lättast sysselsatta stärks.

De nya aktörer som godkänts till Euresnätverket kan ha nytta av medlemskapet eller samarbetspartnerskapet så att de blir en del av det Europatäckande nätverket av arbetsförmedlingar och dess informationssystem. Propositionen ger nya aktörer möjlighet att i sin affärsverksamhet avseende arbetsförmedling dra nytta av mer omfattande databaser över arbetssökande och meritförteckningar. Möjligheten att vara tjänsteleverantör för andra aktörer i Euresnätverket

kvarstår. De nya aktörerna får använda Eures varumärke och visuella profil i verksamhet inom nätverket. Verksamheten hos de nya aktörer som godkänns till Euresnätverket finansieras inte av offentliga medel. För tjänster enligt Euresförordningen får det tas ut avgifter av arbetsgivare, men oftast inte av arbetssökande.

2 Euresförordningens kriterier för det nationella systemet för godkännande

Bestämmelser om ramarna för det nationella systemet för godkännande finns i Euresförordningen, särskilt i artikel 11. De tre genomförandebesluten som utfärdats med stöd av Euresförordningen ska också beaktas när det nationella systemet för godkännande byggs upp.

Enligt artikel 11 i Euresförordningen ska varje medlemsstat utan onödigt dröjsmål men senast den 13 maj 2018 ha ett system för att godkänna organisationer som Euresmedlemmar och Euresamarbetspartner, för att övervaka deras verksamhet och deras efterlevnad av tillämplig rätt vid tillämpningen av Euresförordningen och, vid behov, för att återkalla godkännandena av dem. Systemet ska vara öppet och iakttå principerna om likabehandling och proportionalitet. Besluten ska kunna överklagas.

I artikel 11.2 finns bestämmelser om kriterier för godkännandet. Kriterierna ska minst omfatta de gemensamma minimikriterier som fastställs i bilaga I. Dessa är

Avsnitt 1. Tillhandahållande av tjänster

1. Åtagande att ha på plats tillräckliga mekanismer och rutiner för att kontrollera och se till att tillämpliga arbetsnormer och rättsliga krav följs fullständigt, med beaktande av befintliga licens- och tillståndssystem för arbetsförmedlingar som inte är offentliga arbetsförmedlingar då tjänsterna tillhandahålls, inbegripet tillämplig rätt om uppgiftsskydd samt, i tillämpliga fall, krav och standarder rörande kvaliteten på uppgifter om lediga platser.
2. Förmåga och påvisad kapacitet att erbjuda tjänster för platsförmedling och/eller stödtjänster i enlighet med förordningen.
3. Förmåga att tillhandahålla tjänster genom en eller flera lätt tillgängliga kanaler, och det ska åtminstone finnas en webbplats för organisationen tillgänglig.
4. Förmåga och kapacitet att hänvisa arbetstagare och arbetsgivare till andra Euresmedlemmar och Euresamarbetspartner och/eller organ med expertis om fri rörlighet för arbetstagare.
5. Bekräftelse på att principen i artikel 21.3 andra stycket om avgiftsfria stödtjänster för arbetstagare kommer att följas.

Avsnitt 2. Deltagande i Euresnätverket

1. Förmåga och åtagande att i tid och tillförlitligt tillhandahålla uppgifter i enlighet med artikel 12.6.

RP 196/2017 rd

2. Åtagande att följa de tekniska standarderna och formaten för platsförmedling och informationsutbyte enligt förordningen.
3. Förmåga och åtagande att bidra till programplaneringen och rapporteringen till det nationella samordningskontoret samt att lämna information till det nationella samordningskontoret om tillhandahållandet av tjänster och prestationer i enlighet med förordningen.
4. Förfogande över eller åtagande om att se till att det avsätts lämplig personal för de olika uppgifter som ska utföras.
5. Åtagande att se till att personalen uppfyller kvalitetsstandarderna och anmäla personalen till relevanta moduler inom det gemensamma utbildningsprogrammet enligt artikel 8.1 a iii.
6. Åtagande att använda Eures varumärke endast för tjänster och verksamheter som rör Euresnätverket.

Enligt artikel 11.2 får medlemsstaterna fastställa ytterligare krav eller kriterier som är nödvändiga för att säkerställa en korrekt tillämpning av de regler som är tillämpliga på den verksamhet som bedrivs av arbetsförmedlingarna samt en effektiv förvaltning av de arbetsmarknadspolitiska åtgärderna på deras territorium.

Enligt artikel 11.3 får organisationer som lagligen bedriver verksamhet i en medlemsstat ansöka om att bli Euresmedlemmar, med förbehåll för de villkor som fastställs i Euresförordningen. En organisation som ansöker om att bli Euresmedlem ska i sin ansökan åta sig att uppfylla alla de skyldigheter som gäller medlemmar enligt Euresförordningen, däribland att utföra alla uppgifter (ansvarsområden) som avses i artikel 12.2 a–c. Dessa är: Euresmedlemmarna ska delta i Euresnätverket genom att fullgöra samtliga följande uppgifter och Euresamarbetspartner ska delta i Euresnätverket, inklusive genom att fullgöra åtminstone en av följande uppgifter:

- a) Bidra till poolen av lediga platser.
- b) Bidra till poolen av platsansökningar och meritförteckningar.
- c) Tillhandahålla stödtjänster för arbetstagare och arbetsgivare.

Enligt artikel 11.4 får en organisation som lagligen bedriver verksamhet i en medlemsstat ansöka om att bli Euresamarbetspartner, om den vederbörligen motiverar att den inte kan fullgöra mer än två av de uppgifter som anges ovan på grund av omfattning, finansiella resurser och typ av tjänster som organisationen normalt sett tillhandahåller eller organisatorisk struktur, inbegripet att den är en ideell organisation. En organisation som ansöker om att bli Euresamarbetspartner ska i sin ansökan dock åta sig att fullgöra alla de allmänna skyldigheter som Euresamarbetspartner omfattas av enligt Euresförordningen. Enligt artikel 11.5 ska medlemsstaterna godkänna ansökande organisationer som Euresmedlemmar eller Euresamarbetspartner, om de uppfyller de tillämpliga kriterierna.

Enligt artikel 11.6 ska de nationella samordningskontoren informera Europeiska samordningsbyrån om sitt system för godkännande, inklusive eventuella ytterligare kriterier. Europeiska samordningsbyrån ska också informeras om eventuella återkallanden i enlighet med artikel

11.7 och skälen till dessa. Europeiska samordningsbyrån ska vidarebefordra den informationen till de andra nationella samordningskontoren.

Enligt artikel 11.8 får kommissionen genom genomförandeakter anta en mall för beskrivning av det nationella systemet och förfarandena för utbyte av information mellan medlemsstaterna om de nationella systemen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarandet. Kommissionen utfärdade den 11 juli 2017 ett genomförandebeslut om en mall för beskrivning av nationella system och förfaranden för att godkänna organisationer som Eures-medlemmar och Euresamarbetspartner.

Av genomförandebesluten om Euresförordningen gäller (EU) 2017/1255 en mall för beskrivning av nationella system och förfaranden för godkännande för kommissionen, (EU) 2017/1256 mallar och förfaranden för nationella arbetsprogram och (EU) 2017/1257 tekniska standarder och format för det gemensamma systemet. Ett fjärde genomförandebeslut är under beredning.

3 Euresmedlemmarnas och Euresamarbetspartnerns rättigheter och skyldigheter

Euresmedlemmarnas och Euresamarbetspartnerns viktigaste rättigheter gäller tillgången till Euresnätverket och rätten att använda Eures logotyp. De nya aktörer som godkänts till Euresnätverket kan ha nytta av medlemskapet eller samarbetspartnerskapet så att de blir en del av det Europatäckande nätverket av arbetsförmedlingar och dess informationssystem. Propositionen ger nya aktörer möjlighet att i sin affärsverksamhet avseende arbetsförmedling dra nytta av mer omfattande databaser över arbetssökande och meritförteckningar. Via Euresnätverket kan de nya Euresaktörerna marknadsföra sina tjänster i hela Europa. De nya Euresaktörerna kan dra nytta av uppgifterna om lediga platser, arbetssökande och meritförteckningar i Euresportalen till exempel i sin lokala affärsverksamhet.

Enligt artiklarna 12.1 och 12.2 i Euresförordningen deltar Euresmedlemmarna och Euresamarbetspartnerna i Euresnätverket i fråga om de uppgifter för vilka de har godkänts. De ska även fullgöra övriga skyldigheter som följer av Euresförordningen.

Enligt artikel 12.3 ska Euresmedlemmarna och eventuellt också Euresamarbetspartnerna inom Euresportalen tillhandahålla alla lediga platser som offentliggörs av dem samt alla platsansökningar och meritförteckningar om arbetstagaren har gett sitt samtycke till att informationen även görs tillgänglig för Euresportalen. Skyldigheten gäller alltså inte alla lediga platser, platsansökningar och meritförteckningar, utan endast de som uttryckligen har offentliggjorts. Lediga platser, platsansökningar och meritförteckningar kan lämnas till Euresportalen på de nationella språken, dvs. på finska eller svenska.

Enligt artikel 12.4 ska Euresmedlemmarna och Euresamarbetspartner ska utse en eller flera kontaktpunkter, till exempel placerings- och rekryteringskontor, teletjänstcentraler och självbetjäningstjänster, i enlighet med nationella kriterier, där arbetstagare och arbetsgivare kan få stöd med platsförmedling och tillgång till stödtjänster. Enligt artikel 12.5 ska omfattningen av stödtjänsterna anges tydligt. I Finland finns det för närvarande inte sådana här nationella kriterier för samverkan. Behovet av nationella kriterier bedöms när man har fått erfarenheter av det nya Euresnätverkets verksamhet.

RP 196/2017 rd

Enligt artikel 12.6 får medlemsstaterna i enlighet med proportionalitetsprincipen kräva att Euresmedlemmarna och Euresamarbetsparterna bidrar till insamlingen av information, informationsutbytet och programplaneringscykeln. Avsikten är att genomföra insamlingen och utbytet av information samt deltagandet i programplaneringscykeln så att man undviker administrativ börda för de nya Euresaktörerna.

Enligt artikel 13 i förordningen ska alla organisationer som deltar i Euresnätverket i enlighet med sina respektive roller och ansvarsområden i nära samarbete med varandra sträva efter att främja de möjligheter som arbetskraftens rörlighet inom unionen erbjuder och försöka förbättra sätten och möjligheterna för arbetstagare och arbetsgivare att åtnjuta rörlighet på rättvis grund och att ta vara på dessa möjligheter på unionsnivå samt nationell, regional och lokal nivå inklusive på gränsöverskridande basis. Det är naturligt att det nya Euresnätverket samarbetar tätt. Främjandet av mer omfattande politiska mål är dock främst en uppgift för myndigheter.

I artikel 15 i förordningen föreskrivs om den gemensamma identiteten och användningen av varumärket. Enligt artikel 15.2 ska Eures varumärke och logotyp användas av alla organisationer som deltar i Euresnätverket och som avses i artikel 7 i alla deras verksamheter som har samband med Euresnätverket i syfte att säkerställa en gemensam visuell identitet. Enligt artikel 15.3 ska de organisationer som deltar i Euresnätverket se till att det informations- och marknadsföringsmaterial som de tillhandahåller är förenligt med Euresnätverkets kommunikationsverksamhet i stort och med dess gemensamma kvalitetsstandarder samt med den information som lämnas av Europeiska samordningsbyrån. Enligt artikel 15.4 ska de organisationer som deltar i Euresnätverket utan dröjsmål underrätta Europeiska samordningsbyrån om eventuellt missbruk av Eures varumärke eller av logotypen av en tredje part eller ett tredjeländ som de får kännedom om. Det kan uppskattas att rätten att använda Eures logotyp är en attraktionsfaktor när privata aktörer överväger ansökan om att bli aktörer i Euresnätverket.

I artikel 18 i förordningen föreskrivs om tillgång till den gemensamma it-plattformen. Enligt artikel 18.1 ska Euresmedlemmar och Euresamarbetspartner säkerställa att Euresportalen är klart synlig och lätt sökbar via alla jobbsökandeportaler de förvaltar, oavsett om det är på central, regional eller lokal nivå, och att dessa portaler är länkade till Euresportalen. Enligt artikel 18.3 ska Euresmedlemmarna och Euresamarbetsparterna se till att alla lediga platser, platsansökningar och meritförteckningar som tillhandahålls på Euresportalen är lätt tillgängliga för den personal hos dem som arbetar med Euresnätverket. Med personal hos dem som arbetar med Euresnätverket avses enligt andra språkversioner av förordningen Euresaktörens egen personal ("their staff involved with the EURES network"). I kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1257 preciseras de tekniska standarderna och formaten för informationsutbytet.

I artikel 20 i förordningen föreskrivs om en mekanism för förenklad tillgång för arbetstagare och arbetsgivare. Enligt artikel 20.1 ska Euresmedlemmarna och Euresamarbetsparterna om så begärs bistå arbetstagare och arbetsgivare som använder deras tjänster med registrering på Euresportalen. Det stödet ska vara avgiftsfritt. Enligt artikel 20.2 ska Euresmedlemmarna och Euresamarbetsparterna se till att de arbetstagare och arbetsgivare som använder deras tjänster har tillgång till allmän information om hur, när och var de kan uppdatera, ändra och ta bort uppgifterna i fråga. Skyldigheten att bistå begränsas till arbetstagare och arbetsgivare som anlitar Euresaktörens tjänster.

I artiklarna 21.1 och 21.2 föreskrivs att tillgång till stödtjänsterna på nationell nivå ska fås utan onödigt dröjsmål och att medlemsstaterna ska stödja utarbetandet av en samordnad strategi på nationell nivå för stödtjänster. I artikel 21.3 föreskrivs att stödtjänster för arbetstagare

RP 196/2017 rd

och arbetsgivare som avses i artiklarna 22, 25.1, 26 och, i förekommande fall, artikel 27 ska vara avgiftsfria. De stödtjänster för arbetstagare som avses i artikel 23 ska vara avgiftsfria. De stödtjänster för arbetsgivare som avses i artikel 24 får vara avgiftsbelagda. I praktiken är de tjänster för vilka avgift inte får tas ut och de tjänster för vilka avgift får tas ut följande:

Tjänster för vilka avgift inte får tas ut:

- Art. 20.1. Euresmedlemmarna och Euressamarbetspartnerna ska om så begärs bistå arbetstagare och arbetsgivare som använder deras tjänster med registrering på Euresportalen.
- Art. 21.3. Stödtjänster för arbetstagare och arbetsgivare som avses i artiklarna 22, 25.1, 26 och, i förekommande fall, artikel 27. Dessa tjänster är:
 - Art. 22.1. Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna ska på ett lättillgängligt och användarvänligt sätt tillhandahålla arbetstagare och arbetsgivare grundläggande information rörande Euresportalen, inbegripet databasen för platsansökningar och meritförteckningar, och Euresnätverket, inbegripet kontaktuppgifter till relevanta Euresmedlemmar och Euressamarbetspartner på nationell nivå, information om de rekryteringskanaler som de använder (e-tjänster, individualiserade tjänster, var kontaktpunkterna finns) samt relevanta webblänkar.

Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna ska, om så är lämpligt, hänvisa arbetstagare och arbetsgivare till en annan Euresmedlem eller Euressamarbetspartner.

- Art. 25.1. Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna ska på begäran av en arbetstagare eller en arbetsgivare tillhandahålla
 - allmän information om stöd efter rekrytering, såsom utbildning i interkulturell kommunikation, språkkurser och stöd med integrering, inbegripet allmän information om arbetsmöjligheter för en arbetstagares familj,
 - där så är möjligt, kontaktuppgifter till organisationer som erbjuder stöd efter rekrytering.
- Art. 26.1. På begäran av en arbetstagare eller en arbetsgivare ska Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna hänvisa framställningar om särskild information om rättigheter som rör social trygghet, aktiva arbetsmarknadsåtgärder, beskattning, frågor om anställningsavtal, pensionsrätt och sjukförsäkring till de nationella behöriga myndigheterna och, i tillämpliga fall, andra lämpliga organ på nationell nivå som stöder arbetstagare med att utöva sina rättigheter inom ramen för den fria rörligheten, inbegripet de som avses i artikel 4 i direktiv 2014/54/EU.
- Art. 27.1. Om Euresmedlemmarna eller Euressamarbetspartnerna i gränsregioner deltar i särskilda samarbets- och servicestrukturer, så som gränsöverskridande partnerskap, ska de tillhandahålla gränsarbetare och arbetsgivare information rörande gränsarbetsares specifika situation samt information av relevans för arbetsgivare i sådana regioner.

RP 196/2017 rd

- Art.27.2. Uppgifterna för de gränsöverskridande partnerskapen kan inbegripa placerings- och rekryteringstjänster, samordning av samarbetet mellan de deltagande organisationerna och genomförande av verksamhet som är relevant för gränsöverskridande rörlighet, bland annat information och vägledning åt gränsarbetare, med särskilt fokus på mångspråkiga tjänster.
- Stödtjänster för arbetstagare som avses i artikel 23. Dessa tjänster är:
 - Art. 23.1. Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna ska utan onödigt dröjsmål erbjuda arbetstagare som söker arbete möjlighet att få tillgång till de tjänster som avses i punkterna 2 och 3.
 - Art. 23.2. Om en arbetstagare så begär ska Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna tillhandahålla information och vägledning om enskilda arbetstillfällen och i synnerhet erbjuda arbetstagaren följande tjänster:
 - Tillhandahålla eller hänvisa till allmän information om levnads- och arbetsvillkor i destinationslandet.
 - Ge stöd och vägledning när det gäller att erhålla den information som avses i artikel 9.4.
 - Där så är lämpligt hjälpa till vid upprättandet av platsansökningar och meritförteckningar för att säkerställa överensstämmelse med de europeiska tekniska standarder och format som avses i artiklarna 17.8 och 19.6 samt med att ladda upp sådana platsansökningar och meritförteckningar på Euresportalen.
 - Där så är lämpligt överväga en möjlig placering inom unionen som en del av en individuell handlingsplan eller stödja upprättandet av en individuell rörlighetsplan som ett medel för att få en placering inom unionen.
 - Där så är lämpligt hänvisa arbetstagaren till en annan Euresmedlem eller Euressamarbetspartner.
 - Art.23.3. På rimlig begäran från en arbetstagare ska Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna tillhandahålla ytterligare stöd vid jobbsökande och andra ytterligare tjänster, med beaktande av arbetstagarens behov.

Tjänster för vilka avgift får tas ut:

- Stödtjänster för arbetstagare som avses i artikel 24. Dessa tjänster är:
 - Art. 24.1. Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna ska utan onödigt dröjsmål erbjuda arbetsgivare som är intresserade av att rekrytera arbetstagare från andra medlemsstater möjlighet att få tillgång till de tjänster som avses i punkterna 2 och 3.
 - Art. 24.2. Om en arbetsgivare så begär ska Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna tillhandahålla information och väg-

RP 196/2017 rd

ledning om rekryteringsmöjligheter och i synnerhet erbjuda dem följande tjänster:

- Ge information om specifika regler rörande rekrytering från en annan medlemsstat samt om faktorer som kan underlätta sådan rekrytering.
- Där så är lämpligt ge information om och stöd med utformningen av enskilda krav som ställs för en ledig plats samt med att säkerställa dess överensstämmelse med de europeiska tekniska standarder och format som avses i artiklarna 17.8 och 19.6.
- Art. 24.3. Om en arbetsgivare begär ytterligare stöd och det finns en rimlig sannolikhet för rekrytering inom unionen ska Euresmedlemmarna eller, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna tillhandahålla ytterligare stöd och ytterligare tjänster, med beaktande av arbetsgivarens behov. Euresmedlemmarna eller, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna ska på begäran tillhandahålla individuell vägledning om utformningen av krav för lediga platser.
- Art. 25.2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21.4 får de Euresmedlemmar och Euressamarbetspartner som direkt tillhandahåller arbetstagare eller arbetsgivare stöd efter rekrytering göra detta mot en avgift.

Enligt artikel 21.4 får de avgifter som tas ut för tjänster som Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna erbjuder inte vara högre än de som är tillämpliga på andra jämförbara tjänster som tillhandahålls av Euresmedlemmarna och Euressamarbetspartnerna. Euresmedlemmarna och Euressamarbetspartnerna ska, i tillämpliga fall, informera arbetstagare och arbetsgivare om eventuella kostnader på ett exakt och tydligt sätt.

Enligt artikel 21.5 ska Euresmedlemmarna och Euressamarbetspartnerna tydligt ange för arbetstagare och arbetsgivare de stödtjänster de tillhandahåller, var och hur dessa tjänster är tillgängliga och de villkor enligt vilka tillgång beviljas, med användning av sina informationskanaler. Informationen ska offentliggöras på Euresportalen. Enligt artikel 21.6 får de Euresmedlemmar som avses i artikel 7.1 c ii och Euressamarbetspartner erbjuda sina tjänster endast online, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11.2.

I artikel 22 i förordningen föreskrivs om tillgång till grundläggande information. Enligt artikel 22.1 ska Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna på ett lättillgängligt och användarvänligt sätt tillhandahålla arbetstagare och arbetsgivare grundläggande information rörande Euresportalen, inbegripet databasen för platsansökningar och meritförteckningar, och Euresnätverket, inbegripet kontaktuppgifter till relevanta Euresmedlemmar och Euressamarbetspartner på nationell nivå, information om de rekryteringskanaler som de använder (e-tjänster, individualiserade tjänster, var kontaktpunkterna finns) samt relevanta webblänkar. Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna ska, om så är lämpligt, hänvisa arbetstagare och arbetsgivare till en annan Euresmedlem eller Euressamarbetspartner.

I artikel 23 föreskrivs om stödtjänster för arbetstagare och i artikel 24 om stödtjänster för arbetsgivare. Enligt artikel 23.1 ska Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna utan onödigt dröjsmål erbjuda arbetstagare som söker arbete möjlighet att få tillgång till de tjänster som avses i punkterna 2 och 3. Enligt artikel 23.2 ska Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna, om en arbetstagare så begär, till-

RP 196/2017 rd

handahålla information och vägledning om enskilda arbetstillfällen och i synnerhet erbjuda arbetstagaren följande tjänster:

- a) Tillhandahålla eller hänvisa till allmän information om levnads- och arbetsvillkor i destinationslandet.
- b) Ge stöd och vägledning när det gäller att erhålla den information som avses i artikel 9.4.
- c) Där så är lämpligt hjälpa till vid upprättandet av platsansökningar och meritförteckningar för att säkerställa överensstämmelse med de europeiska tekniska standarder och format som avses i artiklarna 17.8 och 19.6 samt med att ladda upp sådana platsansökningar och meritförteckningar på Euresportalen.
- d) Där så är lämpligt överväga en möjlig placering inom unionen som en del av en individuell handlingsplan eller stödja upprättandet av en individuell rörlighetsplan som ett medel för att få en placering inom unionen.
- e) Där så är lämpligt hänvisa arbetstagaren till en annan Euresmedlem eller Euressamarbetspartner.

Enligt artikel 23.3 ska Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna på rimlig begäran från en arbetstagare tillhandahålla ytterligare stöd vid jobbsökande och andra ytterligare tjänster, med beaktande av arbetstagarens behov.

Enligt artikel 24.1 ska Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna utan onödigt dröjsmål erbjuda arbetsgivare som är intresserade av att rekrytera arbetstagare från andra medlemsstater möjlighet att få tillgång till de tjänster som avses i punkterna 2 och 3.

Enligt artikel 24.2 ska Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna, om en arbetsgivare så begär, tillhandahålla information och vägledning om rekryteringsmöjligheter och i synnerhet erbjuda dem följande tjänster:

- a) Ge information om specifika regler rörande rekrytering från en annan medlemsstat samt om faktorer som kan underlätta sådan rekrytering.
- b) Där så är lämpligt ge information om och stöd med utformningen av enskilda krav som ställs för en ledig plats samt med att säkerställa dess överensstämmelse med de europeiska tekniska standarder och format som avses i artiklarna 17.8 och 19.6.

Enligt artikel 24.3 ska Euresmedlemmarna eller, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna, om en arbetsgivare begär ytterligare stöd och det finns en rimlig sannolikhet för rekrytering inom unionen, tillhandahålla ytterligare stöd och ytterligare tjänster, med beaktande av arbetsgivarens behov. Euresmedlemmarna eller, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna ska på begäran tillhandahålla individuell vägledning om utformningen av krav för lediga platser.

I artikel 25 i förordningen föreskrivs om stöd efter rekrytering. Enligt artikel 25.1 ska Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euressamarbetspartnerna på begäran av en arbetstagare eller en arbetsgivare tillhandahålla

RP 196/2017 rd

- a) allmän information om stöd efter rekrytering, såsom utbildning i interkulturell kommunikation, språkkurser och stöd med integrering, inbegripet allmän information om arbetsmöjligheter för en arbetstagares familj,
- b) där så är möjligt, kontaktuppgifter till organisationer som erbjuder stöd efter rekrytering.

Enligt artikel 25.2 får de Euresmedlemmar och Euresamarbetspartner som direkt tillhandahåller arbetstagare eller arbetsgivare stöd efter rekrytering göra detta mot en avgift.

I artikel 26 i förordningen föreskrivs om förenklad tillgång till information avseende beskattning, frågor om anställningsavtal, pensionsrätt, sjukförsäkring, social trygghet och aktiva arbetsmarknadsåtgärder. Enligt artikel 26.1 ska Euresmedlemmarna och, i förekommande fall, Euresamarbetspartnerna på begäran av en arbetstagare eller en arbetsgivare hänvisa framställningar om särskild information om rättigheter som rör social trygghet, aktiva arbetsmarknadsåtgärder, beskattning, frågor om anställningsavtal, pensionsrätt och sjukförsäkring till de nationella behöriga myndigheterna och, i tillämpliga fall, andra lämpliga organ på nationell nivå som stöder arbetstagare med att utöva sina rättigheter inom ramen för den fria rörligheten, inbegripet de som avses i artikel 4 i direktiv 2014/54/EU.

I artikel 27 i förordningen föreskrivs om stödtjänster i gränsregioner. Enligt artikel 27.1 ska, om Euresmedlemmarna eller Euresamarbetspartnerna i gränsregioner deltar i särskilda samarbets- och servicestrukturer, så som gränsöverskridande partnerskap, de tillhandahålla gränsarbetare och arbetsgivare information rörande gränsarbetares specifika situation samt information av relevans för arbetsgivare i sådana regioner.

4 Nuläge

4.1 Bedömning av det system för godkännande som förutsätts i Euresförordningen och av nuläget

I Finland är den lagstiftningsmässiga grunden För Euresnätverket Euresförordningen och kommissionens genomförandebeslut. Med stöd av 3 kap. 2 § 3 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (916/2012) har det dessutom föreskrivits om arbetsförmedling från Finland till utlandet och från utlandet till Finland samt om internationell praktik i 6 § i statsrådets förordning om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (1073/2012) (Internationell arbetsförmedling från avtalsslutande stat till Finland eller från Finland till avtalsslutande stat).

På samma sätt som annanstans inom EU- och EES-området består för närvarande Euresnätverket i Finland enbart av offentliga arbetsförmedlingar. Vid arbets- och näringsbyråerna i Finland finns cirka 30 Euresrådgivare. Avsikten är att arbets- och näringsbyråerna även framöver ska vara medlemmar i Euresnätverket. Enligt artikel 10.1 i Euresförordningen har arbets- och näringsbyråerna utsetts till medlemmar i Euresnätverket, vilket anmäldes till kommissionen 26.9.2016. För Ålands del har Ålands arbetsmarknads- och studieservicemyndighet (AMS) utsetts till medlem i Euresnätverket, vilket anmäldes till kommissionen 13.9.2016. Nationellt samordningskontor för Euresnätverket är arbets- och näringsministeriet tillsammans med utvecklings- och förvaltningscentret. Även detta har anmälts till kommissionen 4.5.2016 och 20.12.2017. Kommissionen är så kallad Europeisk samordningsbyrå i Euresnätverket.

RP 196/2017 rd

Privata företag och organisationer har inte deltagit och har inte heller kunnat delta som aktörer i Euresnätverket. Privata företag och organisationer har stött Euresnätverkets verksamhet så att nätverket köpt stödtjänster för arbetsökande och arbetsgivare av dem. Avsikten är att denna möjlighet kvarstår även i fortsättningen.

Enligt artikel 11.1 i Euresförordningen ska varje medlemsstat utan onödigt dröjsmål men senast den 1 maj 2018 ha ett system för att godkänna organisationer som Euresmedlemmar och Euresamarbetspartner, för att övervaka deras verksamhet och deras efterlevnad av tillämplig rätt vid tillämpningen av Euresförordningen och, vid behov, för att återkalla godkännandena av dem. Detta system ska vara öppet och proportionellt, ska iakta principerna om lika behandling av de sökande organisationerna och om ett korrekt rättsligt förfarande och ska erbjuda de möjligheter till rättsmedel som behövs för att säkerställa ett effektivt rättsligt skydd.

Det system som förutsätts i Euresförordningen medför utöver partnerskap som baserar sig på upphandlingskontrakt även en annan typ av partnerskap som baserar sig på ett myndighetsbeslut. Uppgifterna, rättigheterna och skyldigheterna för privata aktörer som godkänts i Euresnätverket genom myndighetsbeslut grundar sig på Euresförordningen och beslutet om godkännande. Det föreslagna nya systemet skiljer sig således från partnerskap baserad på upphandlingskontrakt, där den privata aktörens uppgifter, rättigheter och skyldigheter grundar sig på upphandlingskontraktet och lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016).

I Finland finns det inte bestämmelser om det nationella system för godkännande som förutsätts i artikel 11 i Euresförordningen. När det är fråga om bestämmelser som påverkar rätten att idka näring som medlem eller samarbetspartner i Euresnätverket, ska bestämmelserna med beaktande av 18 § 1 mom. och 119 § 2 mom. i grundlagen finnas i lag. Det är fråga om betydande utövning av offentlig makt som enligt 124 § i grundlagen får anförtros endast myndigheter. Det är naturligt att det nationella samordningskontoret för Euresnätverket, dvs. arbets- och näringsministeriet, ansvarar för förfarandet för godkännande, uppföljning och övervakning av att lagstiftningen iakttas.

Enligt artikel 11.2 i förordningen ska medlemsstaterna inom ramen för det system som avses i punkt 1 fastställa krav och kriterier för godkännande av Euresmedlemmar och Euresamarbetspartner. Dessa krav och kriterier ska minst omfatta de gemensamma minimikriterier som fastställs i bilaga I.

De gemensamma minimikriterierna förutsätter av den sökande organisationen för det första åtagande att ha på plats tillräckliga mekanismer och rutiner för att kontrollera och se till att den lagstiftning som gäller arbetslivet och uppgiftsskyddet och övrig lagstiftning följs, såväl som krav och standarder rörande kvaliteten på uppgifter om lediga platser. Det är fråga om administrativa arrangemang som den sökande organisationen upprätthåller och genom vilka det i praktiken är möjligt att utöva tillsyn. Bestämmelser om förutsättande av sådana arrangemang som endast gäller ansökan till Euresnätverket och agerande i nätverket ska utfärdas genom lag.

De gemensamma minimikriterierna förutsätter av den sökande organisationen också förmåga och påvisad kapacitet att erbjuda tjänster för platsförmedling eller stödtjänster eller bådadera. Organisationen ska också ha förmåga att tillhandahålla tjänster genom en eller flera lätt tillgängliga kanaler, och det ska åtminstone finnas en webbplats för organisationen tillgänglig. Organisationen ska dessutom ha förmåga och kapacitet att hänvisa arbetstagare och arbetsgivare till andra Euresmedlemmar och Euresamarbetspartner eller organ med expertis om fri rörlighet för arbetstagare. I de gemensamma minimikriterierna ingår också andra kriterier av

mer teknisk karaktär. Bedömningen av en sökande organisations förmåga och kapacitet som en förutsättning för deltagande i Euresnätverket förutsätter att bestämmelserna finns i lag.

De gemensamma minimikriterierna förutsätter av den sökande organisationen bekräftelse på att principen i artikel 21.3 andra stycket om avgiftsfria stödtjänster för arbetstagare kommer att följas. I 12 kap. 5 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (916/2012) finns bestämmelser om förbud att ta ut avgifter för arbetsförmedling. Enligt bestämmelsen får de som tillhandahåller privat arbetskraftsservice får inte ta ut avgifter (*förbud att ta ut avgifter för arbetsförmedling*) av enskilda kunder för den service de tillhandahåller, när den motsvarar arbetsförmedlingsservice enligt 3 kap. 2 §, information och rådgivning om lediga arbeten och jobbsökning enligt 4 kap. 1 § eller registrering som arbetssökande enligt 2 kap. 1 §. Avgift får heller inte tas ut av hyrda arbetstagare som efter uppdragets slut anställs av ett användarföretag som avses i 1 kap. 7 § i arbetsavtalslagen. I 47 kap. 6 § (927/2012) i strafflagen föreskrivs straff för brott mot förbudet att ta ut avgift för arbetsförmedling. Det i Euresförordningen föreskrivna förbudet att ta ut avgifter, som beskrivs ovan i avsnitt 1.2, är något mer omfattande än det nationella förbudet att ta ut avgifter för arbetsförmedling enligt de ovannämnda lagrummen. I och med Euresförordningen har Finland samtidigt två separata förbud att ta ut avgifter för arbetsförmedling, det nationella förbudet och det förbud som baserar sig på Euresförordningen.

Enligt artikel 11.2 i förordningen får medlemsstaterna fastställa ytterligare krav eller kriterier som är nödvändiga för att säkerställa en korrekt tillämpning av de regler som är tillämpliga på den verksamhet som bedrivs av arbetsförmedlingarna samt en effektiv förvaltning av de arbetsmarknadspolitiska åtgärderna på deras territorium. Om sådana tas i bruk som förutsättningar för deltagande i Euresnätverket, ska det föreskrivas om dem i lag.

Enligt artikel 11.3 i förordningen får organisationer som lagligen bedriver verksamhet i en medlemsstat ansöka om att bli *Euresmedlemmar*, med förbehåll för de villkor som fastställs i Euresförordningen och det nationella systemet för godkännande. En organisation som ansöker om att bli Euresmedlem ska i sin ansökan åta sig att uppfylla alla de skyldigheter som gäller medlemmar enligt Euresförordningen, däribland att utföra alla uppgifter som avses i artikel 12.2 a–c. Euresmedlemskapet förutsätter dock inte att aktören är verksam som en riksomfattande aktör inbegripande alla branscher i likhet med den offentliga arbets- och näringsserVICEN. Den regionala, tidsmässiga och branschvisa omfattningen av Euresmedlemmarnas verksamhet utformas noggrannare enligt ansökan och beslutet om godkännande. Euresmedlemmarna kan till exempel vara privata arbetsförmedlingar.

Enligt artikel 11.4 i förordningen får en organisation som lagligen bedriver verksamhet i en medlemsstat ansöka om att bli *Euressamarbetspartner*, med förbehåll för de villkor som fastställs i Euresförordningen och det system som avses i punkt 1, förutsatt att den vederbörligen motiverar att den inte kan fullgöra mer än två av de uppgifter som anges i artikel 12.2 a–c på grund av omfattning, finansiella resurser och typ av tjänster som organisationen normalt sett tillhandahåller eller organisatorisk struktur, inbegripet att den är en ideell organisation. En organisation som ansöker om att bli Euressamarbetspartner ska i sin ansökan åta sig att uppfylla alla de krav som Euressamarbetspartner omfattas av enligt Euresförordningen och åtminstone en av de uppgifter som avses i artikel 12.2 a–c. Euressamarbetspartnerna kan närmast vara aktörer inom den tredje sektorn och till exempel arbetsmarknadsorganisationer, läroinrättningar och handelskammare.

4.2 Genomförandet av ett system för godkännande i enlighet med Euresförordningen i andra medlemsländer

Euresförordningen trädde i kraft i maj 2016 och preciseras genom kommissionens genomförandebeslut av den 1 augusti 2017. Det finns inte ännu ett sådant nationellt system för godkännande som Euresförordningen förutsätter i någon medlemsstat. Enligt uppgifter från kommissionens Euresarbetsgrupp förväntar sig medlemsstaterna inte att Euresnätverket ändras avsevärt i och med de nya Euresaktörerna.

Danmark tänker införa enbart minimikriterierna utan nationella ytterligare kriterier. Även *Norge* tänker införa enbart minimikriterierna utan nationella ytterligare kriterier. Avsikten är att besluten om godkännande ska gälla för viss tid i 24 månaders perioder.

Sverige tänker införa nationella ytterligare kriterier. Den sökande organisationen ska uppfylla de kriterier som ställs för företag som deltar i anbudsförfarandet vid offentlig upphandling. Dessutom ska den sökande organisationen vara registrerad i Sverige. Även *Tyskland* och *Nederländerna* tänker förutsätta att de sökande organisationerna registrerar sig i landet. Även *Estland* tänker införa nationella ytterligare kriterier, bland annat att den sökande organisationen ska ha varit verksam i rekryteringssektorn minst ett år och att organisationen inte får ha obetalda skatter eller andra oklarheter i affärsverksamheten. I Estland har arbetskraftsmyndigheterna redan förhandlat om Euresmedlemskap och Euresssamarbetspartnerskap med intresserade privata aktörer.

5 Målsättning och de viktigaste förslagen

Denna proposition syftar till att genomföra det i Euresförordningen förutsatta system för godkännande genom vilket privata företag och andra sammanslutningar kan ansluta sig till det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar och vara medlemmar och samarbetspartner i nätverket med stöd av myndighetsbeslut. De nya privata Euresaktörerna kan fortfarande också tillhandahålla Euresnätverket tjänster på basis av avtal. Propositionen har samband med regeringsprogrammet, där det konstateras att den privata arbetskraftsservicens roll speciellt i fråga om tjänsterna för de lättast sysselsatta stärks.

Propositionen syftar till att främja arbetskraftens rörlighet på den inre marknaden och därigenom förbättra arbetssökandenas möjligheter att få sysselsättning och arbetsgivarnas möjlighet att få yrkeskunnig arbetskraft. Propositionen effektiviserar verksamheten i Euresnätverket och ökar dess marknadsandel i arbetsförmedlingen inom den inre marknaden. För att så många sådana privata aktörer som möjligt som verkar effektivt i sektorn ska ansöka om att bli Euresmedlemmar eller Euresssamarbetspartner, föreslås det att systemet för godkännande ska vara så enkelt och smidigt som möjligt. Således föreslås det inte nationella ytterligare kriterier, förutom två självklara kriterier. För det första ska en organisation som söker till Euresnätverket ha ett fast driftställe i Finland. Kravet beror på att varje medlemsstat enligt Euresförordningen ska ha ett eget nationellt system för godkännande som bland annat är förenad med en nationell uppföljnings- och övervakningsuppgift. Fastän Euresnätverket omfattar hela Europeiska unionen, kan en medlemsstats nationella system för godkännande endast gälla tillämpningsområdet för medlemsstatens lagstiftning. Därför är det logiskt att förutsätta att den sökande har ett fast driftställe i Finland. När företaget fått ett fast driftställe i Finland, ska företaget deklarerat i Finland och vid behov anmäla sig till arbetsgivarregistret.

Ett andra nationellt ytterligare kriterium är att den sökande har en klanderfri historia när det gäller att fullgöra sina skyldigheter som hänför sig till affärsverksamheten. Det är inte något nytt krav åtminstone för de privata aktörer som med stöd av upphandlingslagen tillhandahåller tjänster att köpa för det nuvarande Euresnätverket. På sådana aktörer tillämpas redan i nuläget

de obligatoriska grunder för uteslutning som avses i 80 § i lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016). I dessa grunder ingår bland annat att ansvariga personer i organisationen gjort sig skyldiga till vissa grova brott och att organisationen genom ett lagakraftvunnet beslut eller genom en lagakraftvunnen dom har befunnits ha försummat sin skyldighet att betala skatter eller socialförsäkringsavgifter i Finland eller i etableringslandet.

Enligt artikel 11.6 i Euresförordningen ska det nationella samordningskontoret, dvs. arbets- och näringsministeriet, informera Europeiska samordningsbyrån, dvs. kommissionen, om systemet för godkännande. I kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1255 finns en mall för beskrivning av systemet och förfarandena för godkännande.

6 Propositionens konsekvenser

I och med att nya privata aktörer ges möjlighet att ansluta sig till Euresnätverket främjar propositionen sysselsättningen och tillgången på yrkeskompetent arbetskraft och har därigenom en gynnsam effekt på förutsättningarna för ekonomisk tillväxt. Betydelsen av dessa effekter beror dock på i hur omfattande grad privata företag och andra sammanslutningar söker till Euresnätverket samt på hur effektivt och resultatrikt Euresnätverkets verksamhet blir. Det kan bedömas att endast några få privata företag och andra sammanslutningar ansluter sig till Euresnätverket i början. I och med att det fås positiva erfarenheter av den nya handlingsmodellen, kommer fler nya privata aktörer att ansluta sig till Euresnätverket. Kommissionen understöder det nya Euresnätverkets verksamhet i medlemsstaterna genom vägledning och utbildning.

Via Euresnätverket reser i nuläget ungefär några tusen arbetstagare från Finland till andra länder inom EU- och EES-området. Den nuvarande volymen av rörligheten i motsatt riktning via Euresnätverket uppgår till några hundra arbetstagare. Det finns inte tillgång till exakta uppgifter, eftersom arbetstagarnas rörlighet endast statistikförs som kundrelationer i Euresnätverket, men inte som antalet tillsatta jobb. En stor del av arbetskraftens fria rörlighet sker utanför det nuvarande Euresnätverket, bland annat via privata bemanningsföretag. Öppnandet av möjligheten till medlemskap i Euresnätverket ökar således nätverkets marknadsandel i arbetsförmedlingen inom den inre marknaden. När Euresnätverkets nya handlingsmodell har etablerats, är det möjligt att volymen av arbetskraft som är rörlig via nätverket ökar kraftigt. På några års sikt kan det förväntas att volymerna fördubblas. Detta ökar i väsentlig grad möjligheterna till sysselsättning för arbetssökande som är på arbetsmarknaden.

Propositionen har inga direkta betydande konsekvenser för den offentliga ekonomin. Verksamheten hos de nya aktörer som godkänns till Euresnätverket finansieras inte av offentliga medel. De största kostnaderna medförs av ändringar som behövs i datasystemen. Dessa ändringar överlappar till stora delar med digitaliseringen av arbets- och näringstjänsterna, som görs i vilket fall som helst. Den förbättrade rörligheten och sysselsättningen har positiva effekter på den offentliga ekonomin. På de nuvarande offentliga arbets- och näringstjänsternas verksamhet har propositionen inga andra verkningar än att de i fortsättningen bör samarbeta med de nya privata aktörerna i nätverket. De offentliga arbets- och näringstjänsterna utgör fortfarande den nationella grundstrukturen i Euresnätverket.

Propositionen medför i viss grad administrativ börda för de nya medlemmar och samarbetspartner som godkänts till nätverket, bland annat rapporteringsskyldighet i fråga om verksamheten i Euresnätverket och i fråga om skyldighet att delta i utbildningar. Euresnätverkets nuvarande rapportering är dock ganska lätt. Det medförs inga egentliga direkta extra kostnader för de nya medlemmarna och samarbetspartnerna. Dessa konsekvenser för företagen föranleds di-

rekt av Euresförordningen. De föreslagna två ytterligare kriterierna är däremot nationella. En aktör som söker till Euresnätverket ska ha ett fast driftställe i Finland och en klanderfri historia när det gäller att fullgöra sina skyldigheter som hänför sig till affärsverksamheten. Anmälan om ett driftställe i Finland är en teknisk åtgärd i samband med uppgörandet av ansökan. Kravet på klanderfritt agerande är inte nytt åtminstone för de privata aktörer som med stöd av upphandlingslagen tillhandahåller tjänster att köpa för det nuvarande Euresnätverket, såsom konstaterats ovan. De båda nationella ytterligare kriterierna är dessutom omständigheter av engångsnatur som anges och redogörs för i samband med ansökan.

Det föreslagna systemet för godkännande förpliktar inte någon att ansluta sig till Euresnätverket, utan ger en möjlighet till det, som inte finns i nuläget. I och med propositionen får nya aktörer möjlighet att i sin affärsverksamhet avseende arbetsförmedling dra nytta av mer omfattande databaser över arbetssökande och meritförteckningar. Möjligheten att vara tjänsteleverantör för andra aktörer i Euresnätverket kvarstår. Anslutningen till Euresnätverket begränsar inte heller aktörernas eventuella övriga affärsverksamhet avseende arbetsförmedling.

Propositionen har konsekvenser för personalresurserna i det nationella samordningskontoret, dvs. arbets- och näringsministeriet och utvecklings- och förvaltningscentret. Systemet för godkännande medför nya uppgifter, såsom behandling av ansökningar om godkännande, uppföljning av verksamheten hos Euresmedlemmar och Euresamarbetspartner samt rapportering till Europeiska samordningsbyrån. Konsekvenserna för personalen beror delvis på hur många ansökningar om godkännande som görs. Ett fåtal ansökningar i första fasen ger inte anledning att öka det nationella samordningskontorets personalresurser, som uppgår till 1–2 årsverken. Den nya handlingsmodellen förväntas dock expandera. Dessutom är avsikten att den nya handlingsmodellen för Euresnätverket marknadsförs på ett effektivt sätt. Därför bör man förbereda sig på att personalresurserna vid det nationella samordningskontoret måste ökas i viss grad under kommande år.

Propositionen har inga könsrelaterade konsekvenser. Enligt undersökningar är de som är rörliga inom EU- och EES-området oftast yngre än befolkningen i genomsnitt. Relativt många är nyutexaminerade personer utan familj. Både kvinnor och män är rörliga. Främjandet av arbetskraftens fria rörlighet genom en utvidgning av Euresnätverkets verksamhet gynnar både kvinnor och män.

7 Beredningen av propositionen och förhållande till lagen om tillväxttjänster

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid arbets- och näringsministeriet. I samband med beredningen hade man ett muntligt samrådsförfarande med NTM-centralerna, arbets- och näringsbyråerna, arbetsmarknadsorganisationerna, Henkilöstöpalveluyritysten liitto rf och Finlands nationella Euresnätverk.

Det har begärts utlåtanden om utkastet till proposition av undervisnings- och kulturministeriet, inrikesministeriet, Akava rf, Finlands Näringsliv EK, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC, STTK rf, Företagarna i Finland och Finlands Kommunförbund. Dessutom har utlåtanden begärts av Autoliikenteen työnantajaliitto rf, Livsmedelsindustriförbundet rf, Finsk Energiindustri rf, Henkilöstöpalveluyritysten liitto rf, Vålfärdsbranschens förbund rf, Finsk Handel rf, Autoalan keskusliitto rf, Turism- och Restaurangförbundet MaRa rf, Palvelulojen työnantajat PALTA rf, Rakennusteollisuus RT, Hamnoperatörerna rf, Sivistystyönantajat rf, Suomen Tekstiili ja Muoti rf, Teknoliiketeollisuus - Teknologiateollisuus rf och Yleinen Teollisuusliitto rf.

RP 196/2017 rd

suusliitto YTL. Utlåtanden begärdes också av Industrifacket rf, Servicefacket Pam rf, Byggnadsförbundet i Finland rf, Förbundet för den offentliga sektorn och välfärdsområdena JHL, Tehy rf, SuPer rf, Fackförbundet Pro rf, Tjänstemannaförbundet ERTO rf, Teknikens akademiker TEK rf, Ingenjörsförbundet IL rf, Suomen Ekonomit - Finlands Ekonomer rf, Akavas Specialorganisationer rf och TEAM Industribranschernas fackförbund rf. Dessutom begärdes utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralerna, utvecklings- och förvaltningscenteret, arbets- och näringsbyråerna och landskapsförbunden.

Arbets- och näringsministeriet fick sammanlagt 24 utlåtanden inom den utsatta tiden 19.10.2017. Enligt kommentarerna i utlåtandena fick öppnandet av Euresnätverket för nya aktörer brett understöd. Propositionens utgångspunkt att modellen för godkännande av nya aktörer i Euresnätverket är så enkel som möjligt ansågs vara bra. Många remissinstanser understödde de föreslagna två ytterligare kraven, att den sökande organisationens hemort är Finland och att de ansvariga i organisationen har agerat klanderfritt. Många remissinstanser föreslog dock att det till lagen även fogas andra kriterier som beaktar arten av sökandens tidigare verksamhet.

Vissa remissinstanser ansåg att de nya aktörernas skyldigheter framhävs i Euresförordningen och därigenom i regeringspropositionen, medan nyttan med och mervärdet av att höra till Euresnätverket inte framgår tillräckligt mycket. Många remissinstanser ansåg det nödvändigt att närmare överväga propositionens konsekvenser för verksamheten i det befintliga Euresnätverket och företagens administrativa börda. Det föreslogs också att propositionens förhållande till lagen om tillväxttjänster, som är under beredning, ska klarläggas. Det föreslogs att de tjänster som är förenade med förbud att ta ut avgifter och de tjänster för vilka avgift kan tas ut ska klarläggas. Det ansågs viktigt att verksamheten inom det nya systemet följs upp, på samma sätt som beredskapen att utifrån uppföljningen och utvärderingen göra behövliga ändringar i systemet.

Rådet för bedömning av lagstiftningen lämnade den 16 november ett utlåtande över utkastet till regeringens proposition. Rådet för bedömning av lagstiftningen ansåg att nuläget för lagstiftningen samt propositionens mål och centrala målgrupper på ett omfattande sätt framgick av utkastet till proposition. Utkastet till proposition gav en allmän bild av de centrala verkningmekanismerna och kanalerna för de föreslagna åtgärderna. Konsekvensbedömningen i utkastet var kortfattad. Rådet för bedömning av lagstiftningen rekommenderade att bristerna i konsekvensbedömningarna i utkastet till regeringens proposition korrigeras innan propositionen lämnas till riksdagen.

Med anledning av det som föreslogs i utlåtandena ändrades propositionen så att dess motivering preciseras i fråga om konsekvensbedömningen. Till motiveringen fogades en noggrannare bedömning av fördelarna och mervärdet för de nya aktörerna. Det förtydligades vilka tjänster som omfattas av förbudet att ta ut avgift och vilka tjänster som inte omfattas av förbudet. På samma sätt förtydligades propositionens förhållande till lagen om tillväxttjänster. Till lagförslaget fogades inte nya nationella kriterier, eftersom omständigheter som hänför sig till sökandens tidigare verksamhet endast kan beaktas som en del av myndighetsprövningen och också vid behov genom intagande av villkor i beslutet om godkännande.

Lagen om tillväxttjänster, som är under beredning, avses träda i kraft år 2020. Enligt Euresförordningen ska systemet för Euresgodkännande vara inrättat redan den 13 maj 2018. Lagen om tillväxttjänster har delvis sammanfallande mål med propositionen. Gemensamt är att båda syftar till att öka samarbetet med privata tjänsteleverantörer. I lagen om tillväxttjänster fokuseras på avtalsbaserat samarbete. Däremot baserar sig systemet för Euresgodkännande på Eures-

förordningen och myndighetsbeslut. Avtalsbaserat partnerskap kommer dock fortfarande att vara möjligt också i Euresnätverket.

DETALJMOTIVERING

8 Lagförslag

1 § Lagens syfte. I paragrafen hänvisas till Euresförordningens krav på inrättande av ett nationellt system för godkännande. Även om kravet på inrättande av ett system för godkännande grundar sig på Euresförordningen, förutsätter inrättandet en nationell lagstiftningsåtgärd.

2 § Ansvarig myndighet. Arbets- och näringsministeriet tillsammans med utvecklings- och förvaltningscentret har anmälts till kommissionen som nationellt samordningskontor. Enligt Euresförordningen hör till samordningskontoret uppföljning, samordning och övervakning av Euresnätverkets verksamhet även i övrigt än i fråga om de till nätverket godkända privata Eures-medlemmarna och samarbetspartnerna. Arbets- och näringsministeriet är också ett av organen med uppgift att främja likabehandling och att stödja unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/54/EU om åtgärder som underlättar utövandet av arbetstagares rättigheter i samband med fri rörlighet för arbetstagare. Därför är det naturligt att beslutsfattande om godkännande av nya medlemmar och samarbetspartner, återkallande av godkännanden samt uppföljning och övervakning av verksamheten hör till arbets- och näringsministeriet.

3 § Ansökan om godkännande. Avsikten är att göra förfarandet för ansökan om beslut om godkännande tekniskt sett så smidigt som möjligt och utnyttja bland annat e-tjänster. Eftersom det är fråga om ett förvaltningsbeslut ska ansökan om godkännande göras skriftligt hos arbets- och näringsministeriet. Bestämmelser om detta finns i *1 mom.*

Enligt artikel 12.1 i Euresförordningen deltar nya aktörer i Euresnätverket i fråga om de uppgifter för vilka de har sökt och blivit godkända till nätverket. Därför föreskrivs i *2 mom.* att det av beslutet om godkännande ska framgå vilka uppgifter sökanden har för avsikt att sköta i nätverket.

I *3 mom.* föreskrivs att det till ansökan ska fogas alla de uppgifter där den sökande organisationens förmåga att uppfylla de kriterier för medlemmar eller samarbetspartner i nätverket som anges i förordning (EU) 2016/589 framgår. Sådana kriterier är bland annat lämnande av information till Euresportalen, utseende av kontaktpunkter, på begäran bidragande till insamlingen av information, informationsutbytet och programplaneringscykeln, aktivt främjande av möjligheterna till fri rörlighet för arbetskraft, användning av Eures logotyp, deltagande i den gemensamma it-plattformen, iakttagande av principerna om avgiftsfria och avgiftsbelagda tjänster, information om stödtjänster och lämnande av grundläggande uppgifter om Euresportalen.

I bilaga I till Euresförordningen finns närmare bestämmelser om minimikriterierna. Sådana är bland annat åtagande att följa arbetsnormer och rättsliga krav, förmåga och påvisad kapacitet att erbjuda tjänster för platsförmedling eller stödtjänster eller bådadera, förmåga att tillhandahålla tjänster genom en eller flera lätt tillgängliga kanaler och åtminstone organisationens webbplats, förmåga att hänvisa arbetstagare och arbetsgivare till andra aktörer i Euresnätverket, åtagande att följa tekniska standarder och format, tillräckliga personalresurser för uppgif-

terna, åtagande att se till att personalen uppfyller kvalitetsstandarderna och anmäla personalen till relevanta moduler.

4 § Förutsättningar för godkännande och giltighetstid. Arbets- och näringsministeriet godkänner ett privat företag eller en annan organisation som medlem eller samarbetspartner i nätverket, när ministeriet bedömt att den sökande organisationen uppfyller alla de kriterier som anges i Euresförordningen.

Euresförordningen ger dessutom möjlighet att ställa nationella ytterligare kriterier. Även om propositionen syftar till ett så enkelt och smidigt system för godkännande som möjligt, är det ändamålsenligt att föreskriva om två extra kriterier. För det första förutsätts att den sökande organisationen har ett fast driftställe i Finland i enlighet med 13 a § i inkomstskattelagen (1535/1992). När företaget fått ett fast driftställe i Finland, ska företaget deklarerat i Finland och vid behov anmäla sig till arbetsgivarregistret. Fastän Euresnätverket omfattar hela Europeiska unionen, kan en medlemsstats nationella system för godkännande endast gälla tillämpningsområdet för medlemsstatens lagstiftning.

Dessutom förutsätts av den sökande organisationen och dess ansvariga personer att den tidigare verksamheten varit klanderfri. Det är logiskt att förutsätta att inga sådana obligatoriska grunder för uteslutning som avses i 80 § i lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) kan tillämpas på den sökande organisationen. I dessa grunder ingår bland annat att ansvariga personer i organisationen gjort sig skyldiga till vissa grova brott och att organisationen genom ett lagakraftvunnet beslut eller genom en lagakraftvunnen dom har befunnits ha försummat sin skyldighet att betala skatter eller socialförsäkringsavgifter i Finland eller i etableringslandet.

I 2 mom. föreskrivs att beslutet om godkännande gäller tills vidare eller för viss tid. Vid rekrytering från eller till utlandet genomför privata arbetsförmedlingar oftast tidsbegränsade projekt. Det kan uppskattas att till exempel icke-vinstsyftande arbetsförmedlingsaktörer inom tredje sektorn också kan vara intresserade av långvarigare eller tills vidare gällande partnerskap i Euresnätverket. Medlemskapet eller samarbetspartnerskapet i Euresnätverket ska gälla under tiden för det projekt eller den verksamhet som avses i ansökan eller så kan det gälla enligt ansökan så länge medlemmen eller samarbetspartnern uppfyller de kriterier som anges i Euresförordningen. Om ett tidsbegränsat projekt pågår längre tid än planerat, är det möjligt att på nytt ansöka om godkännande.

På anhängiggörande, behandling och annat förfarande gällande beslutet om godkännande tillämpas bestämmelserna i förvaltningslagen (434/2003).

5 § Rapporteringsskyldighet för medlemmar och samarbetspartner i nätverket. Bestämmelser om uppföljning och övervakning av Euresmedlemmar och Euresamarbetspartner samt om rapporteringsskyldighet för nya aktörer finns i Euresförordningen. I paragrafen finns bestämmelser om de aktörer för vilka rapporteringsskyldigheten gäller. Aktörer i nätverket ska enligt förslaget rapportera om sin verksamhet som medlem i Euresnätverket till arbets- och näringsministeriet på det sätt som ministeriet förutsätter i sitt beslut om godkännande. Rapporteringsskyldigheten syftar till att möjliggöra uppföljning och övervakning av verksamheten i enlighet med Euresförordningen. Euresnätverkets nuvarande rapporteringsförfarande är ganska enkelt. Avsikten är också att göra rapporteringsskyldigheten för nya Euresaktörer så lätt som möjligt.

6 § Återkallande av godkännande. I Euresförordningen finns det inte bestämmelser om kriterier för återkallande av beslut om godkännande. För medlemskap och samarbetspartnerskap i Euresnätverket förutsätts att de kriterier som anges i Euresförordningen uppfylls. Arbets- och

näringsministeriet bedömer om kriterierna uppfylls. Enligt Euresförordningen är det inte möjligt att vara Euresmedlem eller Eurespartnersamarbetspartner om de i förordningen angivna kriterierna inte uppfylls. Även de två nationella ytterligare kriterierna kan betraktas som väsentliga förutsättningar för deltagande i nätverket.

Enligt paragrafen återkallar arbets- och näringsministeriet godkännandet, om en medlem eller partnersamarbetspartner i nätverket inte längre uppfyller de kriterier för godkännande som anges i Euresförordningen eller i 4 §. En förutsättning för återkallande är att brottet mot kriterierna är väsentligt eller att medlemmen eller partnersamarbetspartnern inom utsatt tid inte avhjälpt den brist som arbets- och näringsministeriet konstaterat. Ändring får sökas även i beslutet om återkallande.

7 § Ändringssökande. På ändringssökande tillämpas bestämmelserna i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

8 § Ikraftträdande. Artikel 11.1 i Euresförordningen förutsätter att systemet för godkännande ska vara färdigt utan onödigt dröjsmål och senast den 13 maj 2018. Avsikten är att vidta åtgärder som ikraftträdandet av lagen förutsätter i god tid innan lagen träder i kraft. Dessa åtgärder inbegriper bland annat förberedelser i fråga om informationsteknik och e-tjänster samt personalresurser, utarbetning av en webbplats och blanketter samt förberedelser för förmedling av information om systemet för Euresgodkännande.

9 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft senast den 13 maj 2018.

10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt 18 § 1 mom. i grundlagen har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. I propositionen föreslås att det stiftas en lag som ökar möjligheterna att idka näring inom arbetsförmedlingssektorn, så att näringsidkandet också kan förenas med medlemskap eller partnersamarbetspartnerskap i Euresnätverket. I nätverket är i nuläget endast de offentliga arbetskraftstjänsterna verksamma. Å andra sidan ingår i den föreslagna lagen villkor och begränsningar som är förenade med verksamheten i Euresnätverket. Villkoren och begränsningarna baserar sig på Euresförordningen. Dessutom ingår i propositionen två nationella ytterligare kriterier. Beslutet om godkännande till Euresnätverket ska fattas av arbets- och näringsministeriet.

Grundlagsutskottets etablerade betraktelsesätt är att näringsfriheten är en huvudregel enligt grundlagen, men att tillståndsplikt för näringsverksamhet är möjligt i undantagsfall. Tillståndsplikten ska föreskrivas genom lag, som ska uppfylla de allmänna villkoren för en lag som inskränker en grundläggande rättighet. I lag föreskrivna begränsningar av näringsfriheten ska vara exakta och noggrant avgränsade och dessutom ska deras omfattning och villkor framgå av lagen. När det gäller innehållet i regleringen har utskottet ansett att det är viktigt att bestämmelserna om tillståndsvillkor och tillståndets giltighet garanterar en tillräcklig förutsebarhet i myndigheternas verksamhet. Betydelsefullt i detta avseende är bland annat i vilken omfattning myndigheternas befogenheter bygger på bunden prövning eller ändamålsenlighetsprövning (t.ex. GrUU 69/2014 rd och GrUU 13/2014 rd).

RP 196/2017 rd

I propositionen inskränks i och för sig inte näringsidkandet inom arbetsförmedling, utan det ges en möjlighet att expandera affärsverksamheten genom att aktören söker till Euresnätverket. En sådan möjlighet har privata aktörer inte haft tidigare. Den föreslagna lagen är således inte begränsande, utan möjliggörande. Genom lagen ska det föreskrivas att arbets- och näringsministeriet godkänner den sökande som medlem eller samarbetspartner i nätverket, när ministeriet bedömt att den sökande uppfyller alla de kriterier som anges i Euresförordningen. De i Euresförordningen angivna kriterierna kan anses vara exakta och noggrant avgränsade på det sätt som grundlagsutskottet förutsätter.

De två nationella ytterligare kriterierna är att den sökande har ett fast driftställe i Finland i enlighet med 13 a § i inkomstskattelagen och att inga sådana obligatoriska grunder för uteslutning som avses i 80 § i lagen om offentlig upphandling och koncession kan tillämpas på den sökande. Även de nationella ytterligare kriterierna och deras omfattning framgår exakt och noggrant avgränsat av de nämnda lagarna.

Medlemskapet eller samarbetspartnerskapet i Euresnätverket ska gälla under tiden för det projekt eller den verksamhet som avses i ansökan eller så kan det gälla enligt ansökan så länge medlemmen eller samarbetspartnern uppfyller de kriterier som anges i Euresförordningen. Om ett tidsbegränsat projekt pågår längre tid än planerat, är det möjligt att på nytt ansöka om godkännande. Varaktigheten för medlemskapet eller samarbetspartnerskapet framgår således exakt och noggrant avgränsat av den föreslagna lagen, på det sätt som grundlagsutskottet förutsätter.

Grundlagsutskottet har i sin praxis i fråga om reglering av näringsverksamhet av hävd ansett att återkallande av ett tillstånd är en myndighetsåtgärd som ingriper kraftfullare i individens rättsliga ställning än avslag på en ansökan om tillstånd. Därför har utskottet ansett att det för att lagstiftningen ska vara proportionerlig är nödvändigt att möjligheten att återkalla tillstånd kopplas till allvarliga eller väsentliga förseelser eller försummelse och till att eventuella anmärkningar och varningar till tillståndshavaren inte har lett till att bristerna i verksamheten har korrigerats (t.ex. GrUU 65/2014 rd och GrUU 34/2012 rd).

För medlemskap och samarbetspartnerskap i Euresnätverket förutsätts att de kriterier som anges i Euresförordningen uppfylls. Arbets- och näringsministeriet bedömer om kriterierna uppfylls. Enligt Euresförordningen är det inte möjligt att vara Euresmedlem eller Euresarbetspartner om de i förordningen angivna kriterierna inte uppfylls. Även de två nationella ytterligare kriterierna kan betraktas som väsentliga förutsättningar för deltagande i nätverket.

Enligt propositionen återkallar arbets- och näringsministeriet godkännandet, om en medlem eller samarbetspartner i nätverket inte längre uppfyller de kriterier för godkännande som anges i Euresförordningen eller i 4 §. En förutsättning för återkallande är dock att medlemmen eller samarbetspartnern inom utsatt tid inte avhjälpt den brist som arbets- och näringsministeriet konstaterat.

Enligt 124 § i grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt får dock ges endast myndigheter. För dem som ansöker om att bli medlemmar eller samarbetspartner i Euresnätverket och dem som är verksamma i nätverket ställs det delvis även betydande skyldigheter på basis av Euresförordningen. De gemensamma minimikriterierna följer också av Euresförordningen. I antagningen av sökande och agerandet i nätverket ingår betydande utövning av offentlig makt. Därför föreskrivs det att beslutsfattandet om godkännande

RP 196/2017 rd

som Euresmedlem eller Euresamarbetspartner, återkallande av godkännanden och övervakning av verksamheten är arbets- och näringsministeriets uppgift.

Uppgifterna för de privata aktörer som godkänts till Euresnätverket beskrivs ovan i avsnitt 1.2. Uppgifterna utgörs främst av att lämna information till Euresportalen och av stödtjänster för arbetssökande och arbetsgivare i den omfattning som förutsätts i beslutet om godkännande. Euresmedlemmarna och Euresamarbetspartnerna fattar inte beslut om någons rättigheter eller skyldigheter och kan till exempel inte vägra ge stödtjänster enligt Euresförordningen. De till nätverket godkända privata aktörernas verksamhet i Euresnätverket utgör således inte skötsel av en offentlig förvaltningsuppgift enligt 124 § i grundlagen.

Propositionen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning enligt 72 § i grundlagen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om godkännande av privata företag och andra sammanslutningar som medlemmar och samarbetspartner i det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures)

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

I denna lag finns bestämmelser om förfarande för godkännande av privata företag och andra sammanslutningar som medlemmar och samarbetspartner i det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures).

Inrättandet av ett förfarande för godkännande förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/589 om ett europeiskt nätverk för arbetsförmedlingar (Eures), om arbetstagares tillgång till rörlighetstjänster och om ytterligare integration av arbetsmarknaderna samt om ändring av förordningarna (EU) nr 492/2011 och (EU) nr 1296/2013, nedan *Euresförordningen*.

2 §

Ansvarig myndighet

Arbets- och näringsministeriet fattar beslut om godkännande av privata företag och andra sammanslutningar som medlemmar och samarbetspartner i Euresnätverket. Arbets- och näringsministeriet följer och övervakar verksamheten hos nätverkets medlemmar och samarbetspartner samt fattar beslut om återkallande av godkännanden.

3 §

Ansökan om godkännande

Ansökan om godkännande ska göras skriftligt hos arbets- och näringsministeriet.

Av ansökan ska framgå vilka uppgifter den sökande kommer att sköta i nätverket.

Till ansökan ska fogas alla sådana uppgifter som visar att den sökande har förmåga att uppfylla de kriterier för medlemmar eller samarbetspartner i nätverket som anges i Euresförordningen.

4 §

Förutsättningar för godkännande och giltighetstid

RP 196/2017 rd

Arbets- och näringsministeriet godkänner den sökande som medlem eller samarbetspartner i nätverket, när ministeriet bedömt att den sökande uppfyller alla de kriterier som anges i Euresförordningen. Dessutom förutsätter godkännande att

- 1) den sökande har ett fast driftställe i Finland i enlighet med 13 a § i inkomstskattelagen (1535/1992),
- 2) inga sådana obligatoriska grunder för uteslutning som avses i 80 § i lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) kan tillämpas på den sökande.

Medlemskapet eller samarbetspartnerskapet i nätverket gäller under tiden för det projekt eller den verksamhet som avses i ansökan eller så kan det gälla enligt ansökan så länge medlemmen eller samarbetspartnern uppfyller de kriterier som anges i Euresförordningen.

5 §

Rapporteringskyldighet för medlemmar och samarbetspartner i nätverket

Medlemmar och samarbetspartner i nätverket ska rapportera om sin verksamhet i egenskap av medlem eller samarbetspartner i nätverket till arbets- och näringsministeriet på det sätt som ministeriet förutsätter i sitt beslut om godkännande. Rapporteringen utgör grunden för den uppföljning och övervakning som avses i 2 §.

6 §

Återkallande av godkännande

Arbets- och näringsministeriet återkallar godkännandet, om en medlem eller samarbetspartner i nätverket på ett väsentligt sätt bryter mot de kriterier för godkännande som anges i Euresförordningen eller i 4 §. En förutsättning för återkallande är att medlemmen eller samarbetspartnern inom utsatt tid inte avhjälpt den brist som arbets- och näringsministeriet konstaterat.

7 §

Ändringssökande

I ett beslut som arbets- och näringsministeriet fattat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 11 januari 2018

RP 196/2017 rd

Statsminister

Juha Sipilä

Arbetsminister Jari Lindström